

for Aar. Jeg vil sige, at jeg tror, at det saa ofte her i denne Sal er blevet hævdet, at man ønsker at komme bort fra særlige Fonds, at er der Noget, der i aarevis er anført Grunde for, er det netop dette; thi det er jo slet ikke Andet. Ligesom den høitærede Ministers Dmposteringer af Skolerne paa de forskjellige Budgetter er en Bestræbelse for at hævde de særlige Fonds, saaledes er Modstanden mod Tilskudene til Universitetet en Bestræbelse for at blive af med de særlige Fonds. Det er disse Principer, der staa imod hinanden, og det er der anført saamange Grunde til, at det undrer mig, at den høitærede Minister kan fremstille det som en grundløs Paastand fra vor Side og Noget, som vi hævde blot af Lyst. Det er en Sag, som ikke skriver sig fra for 10 Aar siden, men fra 20 Aar tilbage i Folkethinget, og som er ligesaa gammel, som de fleste Medlemmer have haft Sæde her. Den høitærede Minister tog ogsaa feil, da han mente, at vi havde gjenoptaget Modstanden mod Vicitarsreisen i Grønland, blot fordi han havde gjenoptaget Sagen i Landstthinget. Vi have gjenoptaget denne Regtelse af samme Grund, som vi have gjenoptaget de andre, og det er ganske naturligt, thi naar først en Sag er negtet i Thinget, saa maa Thinget staa paa det Standpunkt, saa længe der ikke kommer til at foreligge nye Dplysninger, medmindre der kommer til at foreligge væsentlige politiske Grunde til at frasalde Sagen; der kan jo fremkomme Overenskomster eller Sligt, som kunne medføre, at man frasalder, hvad man af saglige Grunde anser for rigtigt, ellers kan der kun være Tale om at forandre sin Stilling, naar der fremkommer nye saglige Momenter, men saadanne ere ikke fremkomne hverken for denne eller de andre Gjengangere. Vi fastholde den som sagt ikke, fordi vi ønske nogen særlig Konflikt med den høitærede Minister, vi ere nemlig overbeviste om, at vi have nok foruden. — Spørgsmaalet om Adjunkterne staar ikke i Forbindelse med Lønningsspørgsmaalet; men Spørgsmaalet om de tre nye Adjunkter staar i Forbindelse med Omordningen af de lærde Skoler, men den er ikke saa fast, at den jo ikke maatte kan løses; der er imidlertid heller ikke her fremsat nye Grunde for at ansætte de Adjunkter, som bleve negtede ifjor, og derfor ere de ogsaa negtede iaar. Jeg noterer med Anerkjendelse den høitærede Ministers Udtalelse om, at Frederiks Hospital ikke vil indstrænke Tripladernes Antal, selv om det paa-tæntie Lønningsatillæg kommer til Udbetaling.

Larsen: Jeg er enig med det ærede Medlem for Langeland (Brandes) i, at der ikke er nogen Grund til, at vi i Tavshed skulle gaa over et Spørgsmaal, som kunde være egnet til at bringe

lidt mere Liv ind i denne Finantslovbehandling, end det hidtil har været Tilfældet. Vi have her et Spørgsmaal, som maatte er det eneste, som kan bringe lidt livligere Diskussion tilveie end den, som vi have hørt de to foregaaende Dage. Foraauidt kan jeg takke det ærede Medlem, fordi han brød Tjen og begjærede Ordet, men paa den anden Side er dette for mig et Vidnesbyrd om, hvor ivrig man er fra Divisionssektionen Side for at komme til at kæmpe for den, efterom Spørgsmaalet om Divisionssektionen jo slet ikke foreligger ved denne Afstemning. Det foreligger ikke i den Form, at der spørges om, hvorvidt den er tilladelig eller ikke, hvorvidt den er nødvendig eller ikke. Spørgsmaalet er ikke, som den høitærede Minister sagde, om vi skulle forbyde Divisionssektionen, men Spørgsmaalet er, om vi skulle godkjende en lovløs Tilstand. Jeg skal senere nærmere vise, at den nu bestaaende Tilstand virkelig er udenfor, hvad der er lovligt her i Landet. Først vil jeg bemærke, at denne Bevilling her i sig selv er et mærkeligt Exempel paa, hvad man tror at kunne byde Rigsdagen. Hvis de ærede Medlemmer have læst Notidene til Bevillingen, ville de have set, at der siges, at det fysiologiske Laboratorium er, om end paa en beskedent og tarvelig Maade, forsynet med det for sit Formaal nødvendige Totale. Vi underrettes altjaa om — jeg antager, at det er af den ærede Forstander paa Laboratoriet — at vi ogsaa i dette Punkt er et ganske lille bitte Land, at vi ogsaa her ere beskedent og tarvelig indrettede. Men omtrent samtidig med, at vi fik denne Meddelelse officielt, læste vi i to kjøbenhavnste Blade en ganske anden Dmtale af dette Laboratorium; der var der nemlig en ganske anden Brug for Laboratoriets Navn og Stilling. Talen var, om vi skulde stille os velvillig overfor den lægevidenskabelige Kongres. Det er jo nu blevet Mode, at ligesom i Middeldalderen Theologerne holdt Koncilier og vedtog Dogmer, saaledes holder man nu paa andre Kanter Møder og vedtager Dogmer, som kaldes for videnskabelige. Ved den Leilighed var der Nogle, der mente, at vi ikke vare fint nok udstyrede til at modtage de fremmede Læger, at vore Anstalter vare ikke pragtfulde nok; men saa skriver Professor Panum i to af Hovedstadens Blade — jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse læse en 2—3 Linier op, da det er karakteristisk for denne Bevilling —: „Det var vistnok for Meget sagt, naar Professor Quatrefages for nogle Aar siden betegnede vor fysiologiske Anstalt som en Mønsteranstalt; men saavidt vides, har man dog til Dato hverken i England, Frankrig eller Belgien noget fysiologisk Laboratorium, som med Hensyn til Bygning og